

தமிழிலக்கணத்தில் உடம்படுமெய்யின் உருபையும் கீழலையும் வரையறுத்தவர் வீரசோழிய ஓசிரியரா?

Are suffixe and situation in Udampadumei in Tamil Grammar propounded by the author of Veeracholiyam?

முனைவர் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Dr. Manonmani Devi M.A.R Annamalai ¹

Abstract

Next to *Tholkaappiyam*, the grammar book '*Veerasoliyam*', which was written in the 11th century, is quite a notable one. The book was established as the first book ever to incorporate the Sanskrit tradition into the Tamil grammar. *Tholkaappiyam* stresses that when the ending vowel sound of a preceding word follows the initial sound of the following word when pronounced without a break between both sounds (gliding), the term '*Udampadumei*' is required. With regards to this, the limitations in '*Udampadumei*' was first mentioned in '*Veerasoliyam*', as proposed by the early researchers. This research puts forth the details concerning '*Udampadumei*' found in *Veerasoliyam*, which were believed to be derived from *Ilampooranar*'s explanation and *Tholkaappiyam*'s '*seiyyl*' that could have been incorporated into '*Udampadumei*'. Hence, until *Ilampooranar*'s lifetime period could be ascertained, the suggestions by the early researchers claiming that the situations where the use of suffixes in *Udampadumei* were solely propounded by the author of *Veerasoliyam* could not be accepted. This research article provides substantial evidence to negate the claim made by these early researchers.

Date of submission: 2020-04-21
Date of acceptance: 2020-05-11
Date of Publication: 2020-07-20
Corresponding author's
Name: Dr. Manonmani Devi M.A.R
Annamalai
Email: manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

Keywords: Tholkaappiyam, Veeracholiyam, Udampadumei, suffixes, Ilampuranar

முன்னுரை

தொல் காப்பியத்திற்குப் பிறகு நெடுங்காலமாகத் தமிழில் இலக்கணநூல்கள் தோன்றவில்லை. 11ஆம் நூற்றாண்டில் புத்தமித்திரர் என்ற பௌத்தசமயத்தைச் சார்ந்த சிற்றரசரால் வீரசோழியம் எனும் இலக்கணநூல் எழுதப்பட்டது. இந்நூல் ஐந்திலக்கண நூல்வரிசையில் எழுந்த முதல் நூலாகும். தொல்காப்பியத்திற்குப் பின் தோன்றிய இலக்கணங்களில் வீரசோழியம் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நூலாகும். 'தமிழ்மொழி வரலாற்றில் வீரசோழியத்துக்குத் தனிச் சிறப்பான இடமும், பங்கும் உண்டு.

ஐந்து இலக்கண நெறியைத் தோற்றுவித்து முழுமையாகப் பின்பற்றிய முதல் நூல் வீரசோழியம். வடநூல் மரபும் தமிழ் இலக்கணத்துடன் இணைந்து நினைந்து இயற்றிய முதல் முயற்சியும் இதுவே' என்கின்றார் ச. வே. சுப்பிரமணியன் (1979: 7).

பல நூற்றாண்டுகளாக ஓர் ஆழமான மொழிமரபைச் சார்ந்து அந்தந்தக் காலத் தேவைகளுக்கேற்ப மாற்றங்களை உள்வாங்கிப் பகுப்பாய்வும் நூலாக்கமுமாக வளர்ந்து வந்த ஒரு பாரம்பரியத்தின் தொடர்ச்சி தமிழ் இலக்கண மரபாகும். 'தமிழ் இலக்கணத்தின் மரபு வழக்கும் செய்யுளும்

¹ The author is a lecturer in Tamil Language Programme, Sultan Idris Education University, Malaysia. manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

ஆகும். இவ்விரண்டையும் கண்டுதான் இலக்கணம் எழுதப்படுகிறது' என்கிறார் சு. இராசாராம் (2010: 49). வீரசோழியம் தமிழ் இலக்கணத்தைக் கூறுகிறது என்பதைத் 'தமிழுரைக்க' (வீர.பாயி. 1), 'தண்டமிழ் ஈங்குரைக்க' (வீர.பாயி. 2) ஆகிய பாயிரத் தொடர்களும், தமிழ் இலக்கண மரபோடு வடநூல் இலக்கண மரபையும் இணைத்துப் பேசுகின்றது என்பதை 'பூமேல் உரைப்பன் வடநூல் மரபும் புகன்று கொண்டே' (வீர. பாயி. 3) என்ற பாயிர வரிகளின் வழியும் அறிய முடிகிறது. 'தமிழ் இலக்கண மரபோடு வடநூல் மரபையும் இணைத்துக்கூற வற்புறுத்தியவை, அந்தந்தக் கால மொழிச்சூழலமைவும், சமூகப் பொருளாதார அரசியல் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் பிறகாரணிகளும் ஆகும்' என்கிறார் சு.இராசாராம் (2010: 140).

சங்க காலத்தில் இருந்தே தமிழ் மக்கள் அயல்மொழிச் சூழலமைவிற்கு அறிமுகமாகி வந்ததைத் தமிழக அரசியல் வரலாறு தெளிவாக்குகிறது. இவ்வாறு ஏற்பட்ட அயல்மொழிச் சூழலமைவின் தாக்கம், அரசியல் மாற்றத்திற்கும் சமயப்பின்புல மாற்றத்திற்கும் வித்திட்டது. தமிழகத்தில் வைதீக சமயங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டுச் சமணமும் பௌத்தமும் தழைத்தோங்கத் தொடங்கின. இச்சமயத்துடனேயே வடமொழியின் செல்வாக்கும் உயர்ந்தது. இதன் காரணமாகத் தமிழ் மொழியின் இலக்கண மரபோடு வடமொழி இலக்கண மரபும் உறவாதத் தொடங்கியது. இத்தகையச் சமூகப் பின்னணியில் தோன்றிய ஐந்திலக்கண நூல்தான் வீரசோழியம். இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ள உடம்படுமெய்யின் வரையறை குறித்து ஆராய்வதுதான் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வீரசோழியம் எழுதப்பட்டதின் நோக்கம்

வீரசோழியம் எழுதப்பட்டதன் நோக்கம் குறித்து ஆராய்கையில், 'தமிழர்க்குத் தமிழ்மொழி இலக்கணம் உணர்த்தும் நோக்கம் இன்றி, வடமொழி வல்லோரின் பிறமொழி விருப்பத்தைத் தமிழ்மொழியறிவு பெறும் விருப்பத்தை நிறைவு செய்யும்

பொருட்டு, புத்தமித்திரனார் இதனை நோக்க நிறைவேற்றமாகப் படைத்துத் தந்தாரோ என எண்ணவேண்டியுள்ளது உடம்படுமெய்த்தோற்றத்தை ஆகமம் எனும் கலைச்சொல்லால் சுட்டலும், தமிழ் எழுத்துப் புணர்ச்சி பற்றிப் பேசும் பலவிடங்களில் நேரடியாக எழுத்தைக் கூறாது எண்ணிக்கையால் சுட்டலும் இக்கருத்திற்கு அரண் செய்யும்' என்று ச. வே. சுப்பிரமணியன் (1979: 13) குறிப்பிடுவது கருத்தத்தக்கது.

வீரசோழியம் எழுதப்பட்ட காலம்

'கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதில் வீரசோழியம் தோன்றியது' என்று மு. அருணாசலம் (1972: 122) கூறுகிறார். சோழநாட்டுப் பேரரசன் முதல் இராசேந்திரனின் (கி.பி. 1012 கி.பி. 1044) மூன்றாம் மகன் வீரசோழன் என்று வழங்கப்பட்ட வீரராசேந்திர சோழன் (கி.பி. 1063 கி.பி. 1070) வேண்டுகூறுக்கு இணங்க, புத்தமித்திரர் இந்நூலை இயற்றினார் என்று பாயிர உரை கூறுகிறது. எனவே, "வீரராசேந்திர சோழனின் ஆட்சிக்காலமான பதினோராம் நூற்றாண்டே இந்நூல் எழுந்த காலம்" என்று ச.வே. சுப்பிரமணியன் (1979: 8) கூறுகிறார். இச்சான்றுகள், வீரசோழியம் 11ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் எழுந்த இலக்கண நூல் என்பதை உறுதி செய்கின்றன.

வீரசோழிய நூற்பெயரும் மன்னன் பெயரை அடியொற்றி அமைந்துள்ளமை வீரராசேந்திரன் காலத்தில் இந்நூல் எழுதப்பெற்றதை உறுதி செய்கின்றது.

'... மூண்டவரை

வெல்லும் படைத்தடக்கை வெற்றிபுனை மாறன்றன்

சொல்லின்படியே தொகுத்து' (வீர. பாயி. 276)

எனும் காரிகை வரிகளில் புத்தமித்திரர், வீரசோழன் ஆணைப்படி தமிழ்மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எழுத்ததிகாரத்தில் புணர்ச்சி இலக்கணம்

வீரசோழியம் தமிழ்ப்புணர்ச்சி குறித்த செய்திகளை 18 காரிகைகளில் கூறுகிறது. வடமொழிச்சந்தி குறித்த செய்திகளை மூன்று காரிகைகளில் கூறுகிறது (வீர.10 12). தொல்காப்பியர் ஒவ்வொரு எழுத்தையும் வரன்முறைப்படுத்திப் புணர்ச்சி விதிகளைக் கூறுவதுபோல் இல்லாது, புத்தமித்திரர் ஈற்றெழுத்துகளின் அடிப்படையில் ஆங்காங்கே சுட்டுகிறார். குற்றியலுகரப்புணர்ச்சி (வீர.21), சுட்டுப்பெயர் புணர்ச்சி (வீர.24 26), புணர்ச்சியில் சாரியை பெறுதல் (வீர.27) ஆகியனவும் இடம்பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு எழுத்திற்குரிய புணர்ச்சி மாற்றத்தை விளக்கும் முறையிலும் திரிதல், தோன்றல், கெடுதல் என்னும் வரிசை முறை பின்பற்றப்பெற்றுள்ளது. மொழிக்கு ஈறாகும் எழுத்துகளாகக் காரிகை 8 இல் வரையறுக்கப்பெற்ற அனைத்து எழுத்துகளுக்கும் புணர்ச்சிவிதி வகுக்கப்பெற்றுள்ளது. உயிர் எழுத்துகளுக்குரிய புணர்ச்சி முறையும் மெய் எழுத்துகளுக்குரிய புணர்ச்சி முறையும் தனித்தனியே தொகுத்துத் தரப்பெறவில்லை. ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் உரிய புணர்ச்சி முறை அனைத்தும் ஒரே இடத்தில் இடம்பெறவில்லை. பல்வேறு காரிகைகளில் விளக்கப்பெற்றுள்ளன. புணர்ச்சி முடிவு இயல்பு, விகாரம் என இருவகைப்படுத்தப்பெற்றுள்ளது (வீர.9). விகாரத்தின் வகையாகத் திரிதல், தோன்றல், கெடுதல், மிகுதல், இரட்டித்தல், குறைதல், இழத்தல், கெட்டுத்திரிதல், திரிந்து மிகுதல், குறுகித்தோன்றல், கெட்டுநீளல், உறழ்ச்சி நீளுதல் ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன. வடமொழி இலக்கணக் கலைச்சொற்களான, உலோபம், ஆதேசம், ஆகமம் ஆகிய மூன்றும் இடம்பெற்றுள்ளன (வீர. 10).

புணர்ச்சி பற்றிக் கூறும்போது, எழுத்துக்களைச்சில இடங்களில் குறிப்பதோடு, பல இடங்களில் எழுத்துக்களுக்கு எண் கொடுக்கின்றார் புத்தமித்திரர். ஆறாம் உடல்; எண்ணிரண்டாம் ஒற்று என்பன போன்று எழுத்துக்கள் எண் பெறுகின்றன. வெறும் எழுத்துக்களாகவே கூறுவதைவிட எண்ணால் அந்த எழுத்துகளைக் குறித்து,

புத்தமித்திரர் புதுமை செய்துள்ளார். எழுத்துக்களுக்கு எண் கொடுத்திருப்பதால் அவற்றை விளக்கிக்கொள்ள பெருந்தேவனார் உரை பெரிதும் பயன்படுகின்றது. மேலும், புணர்ச்சியில் இன்ன எழுத்தின் 'முன்' இன்ன எழுத்து என்று தொல்காப்பியம் வழங்கியதை, இன்ன எழுத்தின் பின் இன்ன எழுத்து என்று வீரசோழியம் கூறுகிறது. இவ்விடம் வீரசோழியப் புணர்ச்சி விதிகளை விளக்கும்போது, முன், முன்னர் என்பனவே கையாளப்பெறுகின்றன.

வீரசோழியத்தில் உடம்படுமெய்

ஈற்றெழுத்தும் முதலெழுத்தும் உயிரொலிகளாக உள்ள சொற்களைக் கால இடைவெளியின்றித் தொடர்ந்து ஒலிக்கும்போதுதான் உடம்படுமெய் தேவைப்படுகிறது. இதன் காரணமாகத் தொல்காப்பியர்,

'எல்லா மொழிக்கும் உயிர்வரு வழியே

உடம்படு மெய்யின் உருவுகொளல் வரையார்' (த. உ. தொல். 140)

என்று கூறுகிறார். உடம்படுமெய் வருவதை நீக்கமாட்டார்கள் என்று தொல்காப்பியர் கூற வீரசோழியம் விரித்துச் சொல்கிறது. உடம்படுமெய்யை வீரசோழிய ஆசிரியர் தமிழ்ச்சந்தியில் கூறுகிறார்.

'மூன்றொடு நான்கென்ப தாமுயிர்ப் பின்னுயிர் முந்தினடு

ஆன்ற யகாரம்வந் தாகம மாகும்.' (வீர. 13)

உயிர் எழுத்துகளில் மூன்றாவதாகிய இ, நான்காவதாகிய ஈ, ஒன்பதாவதாகிய ஐ என்ற உயிர்களுக்கு முன் உயிர் எழுத்து வந்து சேர்ந்தால் ய் உடம்படுமெய்யாகத் தோன்றும் என்பது இதன் விளக்கம்.

மணி + அழகிது > மணியழகிது

நீ + அறி > நீயறி

பனை + ஓலை > பனையோலை

என்ற எடுத்துக்காட்டுகளைப்

பதிப்பாசிரியர் சுட்டுகிறார்.

‘... அல் லாவுயிருக்

கேன்ற வகாரம்; ... (வீர. 13)

எனும் காரிகை வரிகளில் இ, ஈ, ஐ நீங்கலாக உள்ள பிற உயிர்களுக்கு முன்னர் உயிர்வரின் வகர ஒற்று உடம்படுமெய்யாகத் தோன்றும் என்பது வீரசோழியக் கருத்து. இதற்குப் பதிப்பாசிரியர் காட்டும் சான்று:

பல + அணி > பலவணி

பலா + அணி > பலாவணி

‘ஞ்; எட் டேற்கும் இரண்டும்; ஞ்’ (வீர. 13)

எனும் காரிகை வரிகள், ஏ என்னும் உயிரின் முன் பிற உயிர் வரின் ய், வ் இரண்டும் உடம்படுமெய்யாகத் தோன்றும் என பொருள் குறிக்கின்றன.

சே + அடி > சேயடி, சேவடி

போன்ற சொற்களைப் பதிப்பாசிரியர் எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கூறுகிறார்.

வீரசோழிய அச்சுப்படி, ஏகாரவீற்று நிலைமொழிப் பதத்தின் பின் வருமொழி உயிர்முதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால் இடையே யகர வகர ஒற்றுகள் இரண்டும் வருமென்று கூறுகிறது. வீரசோழியச் செம்பதிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் பேராசிரியர் கி. நாச்சிமுத்து சுவடிகளில் வரும் பாடத்தை எடுத்துக்காட்டி நன்னூலார் கருத்தை ஒட்டிச் செல்லவேண்டும் என்பதற்காகத் தாமோதரன்பிள்ளை சுவடியைத் திருத்திப் பதிப்பித்ததாகத் தமது கட்டுரை ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார் (நாச்சிமுத்து, கி. வீரசோழியச் செம்பதிப்பு, 1999: 41) அவை பின்வருமாறு,

சுவடிகளில் உள்ள பாடம்:

‘மூன்றொடு நான்கொன்ப தாமுயிர்க் காவி வரினவ

ணான்ற யகாரம்வந்தா கமமாகு மல்லா வுயிருக்

கேன்ற வகாரமுயிர் வந்தெதிர்ந் திடிலீ றழிந்து

தோன்று நிலையு மோரோ விடத்தாமென்பர் தாமொழியே.’ (வீர. 13)

திருத்தியமைக்கப்பட்ட அச்சுப்படியில் உள்ள பாடம்:

‘மூன்றொடு நான்கொன்ப தாமுயிர்ப் பின்னுயிர் முந்தினடு

ஆன்ற யகாரம்வந் தாகம மாகும்; அல் லாவுயிருக்

கேன்ற வகாரம்; எட் டேற்கும் இரண்டும்; இறுதிகெட்டுத்

தோன்று நிலையும் ஓரோவிடத் தாமென்பர் தாமொழியே!’ (வீர. 13)

நன்னூலார் கருத்தை ஒட்டிச் செல்ல வேண்டும் என்பதற்காக வீரசோழியக் காரிகையையே தாமோதரன்பிள்ளை திருத்தியிருக்கிறார். இதனை, நேமிநாத வெண்பா உறுதி செய்கிறது.

‘மூன்றுநான் கொண்பான் உயிர்ப்பின்னும் அல்லாத

ஆன்ற உயிர்ப்பின்னும் ஆவிவரிற் றோன்றும்

‘யகர வகரம் இறுதியிடத் தோரோர்

மகரங் கெடவகரம் ஆம்.’ (நேமி. 13)

ஏகாரத்தின் முன் யகர உடம்படுமெய் தோன்றும் என்ற கருத்து நேமிநாதத்தில் கூறப்படவில்லை. வகரம் வரும் என்ற குறிப்பு மட்டுமே காணப்படுகின்றது. மேற்குறிப்பிட்டதுபோல் வீரசோழியச் சுவடி திருத்தியமைக்கப்பட்ட செய்தி உண்மையெனில் ஏகாரத்தின் முன் யகரமும் வரும் (நன். 161) என்று ஒரு துணைவிதியை முதலில் கூறியவர் நன்னூலாரே ஆவர்.

தொல்காப்பியர், உடம்படுமெய்க்கு உருபும் சூழலும் கூறாத காரணத்தினால், இதற்கு அடுத்து எழுந்த வீரசோழியமே உடம்படுமெய் வரும் சூழலையும் உருபையும்

வரையறுத்தது எனத் தமிழாய்வுலகம் இன்றுவரை கூறிவருகிறது.

சான்றுகள்:

1. மா. பார்வதி அம்மாள் (2013: 19),
“முதன் முதலாக உடம்படுமெய்கள் எவை என்பதைப் பற்றிக் கூறிய தமிழிலக்கணநூல் வீரசோழியமாகும்”.
  2. ஹெப்ஸி ரோஸ் மேரி (2006: 106),
“வீரசோழிய ஆசிரியர்தான் முதன் முதலில் (வீர. 13) இகர, ஈகார, ஐகார, உயிரீற்று, நிலைமொழிப் பதத்தின் பின்னர் வருமொழி உயிர்வந்து புணர்ந்தால் இடையே யகர ஒற்று வருமென்றும் ஏனைய உயிர்களின் பின் வகர ஒற்று தோன்றும் என்றும் உடம்படுமெய் வரும் சூழலையும் உருபையும் வரையறுத்தார்.”
  3. செ. வை. சண்முகம் (2004: 136),
“ உடம்படுமெய் வருவது கட்டாயமில்லை (த.உ.தொல்.140) என்று தொல்காப்பியர் கூறினாலும் வரும்போது எந்தெந்த உயிர்க்கு எதுஎது உடம்படுமெய்யாக வரும் என்று குறிப்பிடுவது அவசியம். ஆயினும் அதுபற்றித் தொல்காப்பியர் பேசாமல் போய்விட்டார். ஆனால் தமிழ்மொழி அமைப்பை நன்கு கவனித்து இ,ஈ,ஐ ஆகிய உயிருக்குப் பின்னால் உயிர் முதன்மொழி வரும்போது யகரமெய்யும் ஏனைய உயிருக்கு வகரமெய்யும் ஏகார மெய்க்கு யகரமும் வகரமும் வரும் என்று வரையறுத்துக் கூறிவிட்டார் புத்தமித்திரனார் (வீர. 13)”.
- ஆயினும், இக்கருத்துகள் ஆய்விற்குட்பட்டவையாகும். ‘கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வீரசோழியம் தோன்றியது’ என்று மு. அருணாசலம் (1971: 122) கூறுகிறார். “இளம்பூரணர் காலம் கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டாகலாம்” என்று ஆ. வேலுப்பிள்ளை (2002: 13) கூறுகிறார். “இளம்பூரணர் தம் உரையில் புறப்பொருள்

வெண்பாமாலை, யாப்பருங்கல விருத்தி ஆகியவற்றிலிருந்து மேற்கோள் தந்து விளக்குவதால் அந்நூல்களுக்குப்பின் வாழ்ந்தவர் எனலாம். இவரது கருத்தை நன்னூலார் மேற்கொண்டிருப்பதால் இவர் காலம் 11ஆம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம்.” என்று மு. வை. அரவிந்தன் (2013: 175) கூறுகிறார். இளம்பூரணர், “உடம்படுமெய்யாவன யகரமும் வகரமும் எனக்கொள்க, இகரவீறும் ஈகார வீறும் ஐகார வீறும் யகரவுடம்படுமெய் கொள்வன; அல்லனவெல்லாம் வகரமெய் கொள்வன” என்று கூறிச் சென்றார். முன்குறிப்பிட்டது போல், தாமோதரன்பிள்ளை ஏகாரம் வரும் சூழலைக் கூறும்பொருட்டு, நன்னூலுக்கு ஏற்ப வீரசோழியச் சுவடியை மாற்றியமைத்துள்ளார். எனவே, இளம்பூரணரின் காலம் சரியாக உறுதி செய்யப்படும் வரை, அல்லது இளம்பூரணர் உரை முந்தியதா வீரசோழியம் முந்தியதா என்பது உறுதி செய்யப்படும் வரை, புத்தமித்திரனார் உடம்படுமெய் வரும் சூழலையும் உருபையும் முதலில் வரையறுத்தவர் என்று ஆய்வாளர்கள் காலந்தோறும் கூறிவரும் கருத்து ஏற்புடைத்தாகாது. ஆ. வேலுப்பிள்ளை (2002: 56),

‘தொல்காப்பியர் கூறாத புணர்ச்சி விதிகள் பல, வீரசோழியத்தார் கூறுகிறார். வீரசோழியத்தார், தம் கால இலக்கியத்தையும் பேச்சுவழக்கையும் நன்கு ஆராய்ந்திருக்கிறார் போலத் தெரிகிறது. வீரசோழியம் எழுத்து.13, இகர ஈகார ஐகார உயிரீற்று நிலைமொழிப்பதத்தின் பின்னர் வருமொழி உயிர் முதலாகிய மொழிவந்து புணர்ந்தால், இடையே யகர வகர ஒற்றுகள் இரண்டும் வருமென்றும் கூறும். இரண்டு உயிர்களினிடையில் உடம்படுமெய் வரலாம் என்பது த. உ.தொல்.எழு.140, எல்லா மொழிக்கு முயிர்வரு வழியே, உடம்படுமெய்யினுருபுகொளல் வரையார் என்று கூறுவதிலிருந்து புலப்படுகிறது.’

என்று கருத்துரைக்கின்றார். உடம்படுமெய் குறித்து வீரசோழியம் விரிவாகக் கூறியிருப்பதால், 'வீரசோழியத்தார், தம் கால இலக்கியத்தையும் பேச்சுவழக்கையும் நன்கு ஆராய்ந்திருக்கிறார் போலத் தெரிகிறது' என்ற கருத்துப்பதிவு, தொல்காப்பியர் அவ்வாறு ஆராயவில்லை என்ற எதிர்மறைக் கருத்தைக் கூறுவது போல ஒலிக்கிறது. இதே கருத்தினை, ஹெப்ஸி ரோஸ் மேரி (2006: 135), "வீரசோழிய ஆசிரியர் புத்தமித்திரனார் தம் கால இலக்கியத்தையும் பேச்சுவழக்கையும் நன்கு ஆராய்ந்துள்ளார்." என்று தமது ஆய்வில் கூறியுள்ளார். செ. வை. சண்முகம் (2004: 136), புத்தமித்திரனார் தமிழ்மொழி அமைப்பை நன்கு கவனித்து உடம்படுமெய் வரும் சூழலை வரையறுத்திருப்பதாகக் கூறுகிறார். தொல்காப்பியர், 'உருவுகொளல் வரையார்' அதாவது உடம்படுமெய் கொள்வதைத் தடுக்கமாட்டார்கள் என்று கூறுவதிலிருந்து உடம்படுமெய், வருதலும் வாராமையும் உண்டு என்ற மரபு தெரியவருகிறது. இது குறித்துக் கருத்துரைக்கும் செ. சீனி நைனா முகம்மது (2010: 45),

'ஈற்றெழுத்தும் முதலெழுத்தும் உயிரொலிகளாக உள்ள சொற்களைக் காலஇடைவெளியின்றித் தொடர்ந்து ஒலிக்கும்போதுதான் உடம்படுமெய் தேவைப்படுகிறது. அவற்றைத் தக்க காரணத்தோடு நாமே சிறுகால இடைவெளியுடன் ஒலிக்கும் இடமும் உண்டு. அப்போது உடம்படுமெய் தேவையில்லை; நாம் பயன்படுத்துவதும் இல்லை. பாம்பைப் பார்த்ததும் "அடி! அடி!" என்று கத்தும் யாரும், "அடியடி!" என்று சேர்ந்து ஒலிப்பதில்லை. விழுந்த ஒரு பொருளை விரைந்து எடுக்குமாறு, "எடு! எடு!" என்று கூறும்போது "எடுவெடு" என்று சேர்ந்து ஒலிப்பதில்லை. எழுத்து வழக்கிலுங்கூட, அவர் வந்திருந்தார் என்று எழுதுவதற்கும், அவர் வந்து இருந்து மறுநாள் போனார் என்று எழுதுவதற்கும் பொருள்வேறுபாடு உண்டுதானே! இதுபோன்ற தருணங்கள் மொழிப்பயன்பாட்டில் நிறைய

உண்டு. அங்கெல்லாம் உடம்படுமெய் தேவையில்லை. எனவேதான் தொல்காப்பியர், தேவையான இடங்களில் உடம்படுமெய்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தடையில்லை என்று நூற்பா இயற்றியுள்ளார்'.

என்று கூறுவது சிந்திக்கப்படவேண்டிய கருத்தாகும். வ. சுப. மாணிக்கம் (1989: 20),

'திராவிட மொழிகளை ஒப்புநோக்கிய கால்டுவேல் 'என்னமோ' என மகர மெய்யும் 'காட்டின' என நகர மெய்யும் உடம்படுக்கும் என்பர். இவ்வாறு சொல்லப்படும் உடம்படுமெய்களையெல்லாம் தழுவிக்கொள்ளும் வகையில் மேலை நூற்பா (எல்லா மொழிக்கும் உயிர்வருவழியே. த. உ. தொல். 140) அமைந்திருக்கின்றது. உடம்படுமெய் என்று கூறினாரேயன்றி இன்ன மெய்கள் என்று கூறிற்றிலர். 'விண்வத்துக் கொட்கும்' எனச் சிறுபான்மை புள்ளியீறும் உடம்படுமெய் கொள்ளும் என்பர் நச்சினார்க்கினியர். வருமொழி உயிரீறாக வேண்டும் என்று கிளந்தாரேயன்றி, நிலைமொழிக்கு அவ்வாறு கூறவில்லை. எல்லா மொழிக்கும் என்ற தழுவுநடை புள்ளியீற்றையும் உட்கோடல் காணலாம். சேர்த்துச் சொல்லும்போதுதான் புணர்ச்சிகள் ஏற்படும். காலவிடையிட்டுச் சொல்லுங்கால் புணர்ச்சி கட்டாயமில்லை. இடி இடித்தது, மா அரைத்தான் என உடம்படுமெய் இன்றியும் வரலாம். 'வரையார் என்பதனான் உடம்படு மெய்கோடல் ஒரு தலையன்று' எனப்பூரணரும் இனியரும் நெகிழ்வு நிலையை எடுத்துக்காட்டுவர். எனவே, இவ்வொரு நூற்பாவில் மூன்றிடங்கள் தழுவியலாக இருப்பது நினையத் தகும்'.

என்ற கருத்தும் இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

ஆ. சிவலிங்கனார் (1983: பக்ஜ்ஜ்வீவீ ஜ்ஜ்வீவீ), ஐ + அர் = ஐவர் என்பதில் யகரமும்; மா + இரு = மாயிரு என்பதில் யகரமும் வருவதைச் சுட்டுவதோடு, யகர உடம்படுமெய்களேயன்றி அறி + அர் = அறிஞர் என்பதில் ஞவும் உடம்படுமெய்யாக வருவதாகவும் குறித்துள்ளார். இராம. சுப்பிரமணியன் (1989: 272),

‘உடம்படு மெய்யி னுருபுகொளல் வேண்டும்’ என உடன்பாட்டன் கூறாது, உடம்படு மெய்யி னுருபுகொளல் வரையார்’ என எதிர்மறையான் கூறியமையின், அளபெடைக்கண்ணும், விட்டிசைக்கண்ணும், கூன் சீராமிடத்தும், வியப்பின்கண்ணும், இகழ்ச்சிக்கண்ணும், சொற்கள் அடுக்கி வருதற்கண்ணும், இரக்கக் குறிப்பின்கண்ணும், எழுத்துகள் அடுக்கி வருதற்கண்ணும் உடம்படுமெய் பெறாது வருதலும் கொள்க.’

என்று தொல்காப்பிய விதிக்கு உரைகண்டுள்ளார். மேலும், உடம்படுமெய்கள் குறித்து ஆராய்ந்த சு.அழகேசன் (2007: 21), “இலக்கணிகள் சுட்டுகிற உடம்படுமெய்களின் வரையறை மாறிவருவதுடன் வளர்ச்சி பெற்றுத் திகழ்வதையும் காணலாம்” என்ற தமது கருத்தைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

மேற்காணும் கருத்துகளின் அடிப்படையில், தொல்காப்பியர், தம் கால வழக்கையும் மொழிப்பயன்பாட்டையும் நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்தவர் மட்டும் அல்லர், மாறாக உடம்படுமெய்களின் வரையறை மாறும் தன்மையுடையது வளர்ச்சிபெற்றுத் திகழும் நிலையினது என்ற உண்மையையும் முன்பே அறிந்தவராக, தூரநோக்குச் சிந்தனை உள்ளவராக விளங்கியமை தெளிவாகிறது. உடம்படுமெய் வருதலும் வாராமையும் மாறுதலும் போன்ற மரபு அறிந்த காரணத்தினால்தான் ‘தேவையான இடங்களில் உடம்படுமெய்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தடையில்லை’ என்று நூற்பா இயற்றியுள்ளார் என்பது எமது கருத்து.

தொடர்ந்து அதே நூற்பாவில்,

‘இறுதி கெட்டுத் தோன்றும் நிலையும் ஓரோவிடத்தாம் என்பர்’ (வீர. 13)

என்று புத்தமித்திரர் காட்டும் தொடருக்கு, பெருந்தேவனார் உரைகூறும்போது, சில நிலைமொழிகளின் ஈற்றில் நின்ற பதமாதல்,

ஈற்றுயிர்மெய்யாதல், உயிராதல், ஒற்றாதல் அழிந்து சந்தி நிகழும் என்கிறார். இவற்றுக்குப் பதிப்பாசிரியர் கொடுக்கும் சான்றுகள் பின்வருமாறு:

1. நிலைமொழி பதம் கெடும் ஒருபது + ஆன் + ஒன்று = ஒருபானென்று
2. நிலைமொழி ஈற்றுயிர்மெய் கெடும் வாழிய + சாத்தா = வாழி சாத்தா
3. உயிர் கெடும் பனை + காய் = பனங்காய்
4. ஒற்று அழியும் = மரம் + அடி = மரவடி

இதில் மரவடி எனும் காட்டில் ம் கெட்டு வகர உடம்படுமெய் தோன்றுகிறது. பிற எடுத்துக்காட்டுகள் உடம்படுமெய் குறித்தச் செய்தியாக இல்லாமையையும் ஈற்றுயிர் அழிவதைக் கூறும் தகவலாக மட்டுமே உள்ளன என்பதையும் உணரலாம்.

தொல்காப்பியர்,

‘வாழிய என்னும் செயவென் கிளவி

இறுதி யகரம் கெடுதலும் உரித்தே’ (த. உ. தொல். 211)

என்று இறுதி அகரம் கெடுவதைக் கூறுகிறார். இச்செய்தியை மனத்திற்கொண்டே புத்தமித்திரர் புணர்ச்சியில் நிலைமொழியீறு அழிவு பற்றி கூறுகிறார் எனலாம்.

நிறைவுரை

எனவே, மேற்காணும் சான்றுகளை நோக்குங்கால், வீரசோழியத்தில் காணப்படும் உடம்படுமெய் குறித்த தகவல்கள் அனைத்தும் இளம்பூரணர் உரையிலிருந்தும் தொல்காப்பிய நூற்பாவிலிருந்தும் எடுத்து இணைக்கப்பட்டவையாக இருத்தலுக்கு வாய்ப்புகள் அதிகம். இளம்பூரணர் காலம் உறுதியாக வரையறுக்கப்படும்வரை, உடம்படுமெய் வரும் சூழலையும் உருபையும் வரையறுத்தவர், வீரசோழிய ஆசிரியரே என்ற முன் ஆய்வாளர்களின் முடிவு ஏற்புடைத்தன்று என்பது கருத்தத்தக்கது.

References

- Alagesan, S. (2007). *Ilakkanap Paarvaikalum Pathivugalum*, Segar Publication, Chennai.
- Aravinthan, M.,V. (2013). *UraiyasiriyarkaL*. Manivaasagar Publication, Chennai.
- Arunasalam, M. (1972). *Tamil Ilakkiya varalaaru(11th century)*, Ganthi Vithyaalayam Publication, Chennai.
- Heps Ros Mary, (2006). *Veeracholiyam Neeminatham Oor Oppaivu*. Ph.D. Thesis, University Of Kerala, Thiruvananthapuram.
- Ilampuranar, (1964). *Tholkaappiya Eluthathigaaram*. Kazaga Veliyidu Thirunelveli Thenninthiya Saiva Sittantha Nudpathippu Kazagam, Chennai.
- Maniccam, S., B. (1989). *Tholkaappiyak Kadal*. Manivasagar Publication. Chennai.
- Naachimuthu,K.(1999). *Kalveddukulum Suvadigalum, Viiracholiyam Sempathippu*, TAMILOSAI Publication, Tamiloor.
- Parvathy Ammaal, M.(2013). *Veeracholiyam – Nannul Or Oppaivu*, Nathi Pathippagam, Thanjavoor.
- Rasaram, S. (2010). *Ilakkanaviyal Mikkoodpaadum KodpaadukaLum*, Kalacchuvadu Publication, Chennai.
- Sangara Namacchivayar, (1968). *Nannul – Sangara Namacchivaya Viruththiyurai*, Saiva Sitthanda Nudpathippu Kazakam, Chennai.
- Seeni Naina Mohamed, S.(2010). *Tamil Chodpunarchik KodpaadukaLum Puthiya Vithigalum*, Semmoli Maanaaddin Malaysiakkadduraikal, Maaysia Tamil Writers Association Publication.
- Seenivasanar,S., Kovintha Muthaliyaar, K.,R. (2004). *Neeminatha Muulamum Uraiyum*, Vedriyarasi Publication, Chennai.
- Shanmugam, S.,V. (2004). *IlakkaNa Aivu*, Meyyappan Publication, Chithambaram.
- Sivalinganar. A. (1983). *Tholkaappiya Eluthathigaram(Uraivalam Punariyal)*. Ulaga Tamil Arachi Niruvanam, Chennai.
- Subramaniyan, S.,V. (1979). *Veeracholiyam*, Tamil Publication, Chennai.
- Supramaniyan, I.(1989). *Tholkaappiya Eluthu Padala Peerurai*, Tamil Valarchi Padalam, Chennai.
- Veeracholiyam*, (1970). Thirunelveli Thenninthiya Saiva Sidthantha Nudpathippu Kazakam. Chennai.
- Velupillai, A. (2002). *Tamil Varalaarru Ilakanam*, Kumaran Book House, Kolumbu-Chennai.